

بررسی و مقایسه کیفیت عمل و عوارض زودرس در اعمال جراحی لپاراتومی و لپاراسکوپی در ۱۱۲ خانم کاندید توبکتومی

سهیلا عارفی (M.D.)

استادیار، عضو گروه غدد و تولید مثل پژوهشکده ابن سینا، تهران، ایران

چکیده

هدف از این بررسی، مقایسه کیفیت عمل و عوارض زودرس ناشی از اعمال جراحی لپاراسکوپی و لپاراتومی می باشد. در این راستا، بررسی مورد نظر روی گروهی از افرادیکه کاندید توبکتومی شدند انجام گرفت. هدف از بررسی، مطالعه یک روش توبکتومی ایده آل با عارضه کمتر و اثر بیشتر می باشد. با توجه به رواج بستن لوله ها از طریق لپاراتومی و احتمال بروز عوارض، لزوم معرفی یک روش توبکتومی با عارضه کمتر، مدت عمل جراحی کوتاهتر، بازگشت به فعالیت روزمره سریعتر همراه با درصد شکست کمتر، معلوم میشود. جامعه مورد بررسی ۱۱۲ مورد توبکتومی خانمها در مدت دو سال در دو مرکز درمانی در تهران است. از این ۱۱۲ مورد ۵۹ مورد تحت لپاراتومی (تکنیک پومروی) و ۵۳ مورد تحت لپاراسکوپی (با کاربرد کوتر و کلیپس) قرار گرفتند. انتخاب افراد و گروه بندی بیماران تصادفی و روش بررسی توصیفی تحلیلی بوده و مطالعه به طریق آینده نگر و جمع آوری اطلاعات از طریق تکمیل پرسشنامه انجام گرفته است. به طور کلی در این بررسی مدت عمل، مدت بستری، میزان خونریزی، زمان عمل و دوره نقاحت در گروه لپاراتومی به مراتب بیش از لپاراسکوپی بوده است ($P < 0.05$). از عوارض زودرس پس از عمل، درد موضعی در گروه توبکتومی با روش لپاراتومی (تکنیک پومروی) بیش از گروه لپاراسکوپی با کوتر بود ($P < 0.05$) اما عفونت و هماتوم در گروه لپاراتومی افزایش محسوسی را نشان نمی داد. ($P > 0.05$). همچنین توبکتومی با روش لپاراسکوپی در کاهش ایجاد عوارض موثر بود و اصولاً در گروه توبکتومی با لپاراسکوپی درصد کمتری از افراد دچار عارضه شدند ($P < 0.001$).

گل واژگان: بستن لوله، لپاراسکوپی، پومروی (Pomeroy)، لپاراتومی، کلیپس (Clips)، کوتر (Cauterization)

آدرس مکاتبه: تهران، اوین، دانشگاه شهید بهشتی، انتهای بلوار، پژوهشکده ابن سینا، ص- پ ۱۷۷-۱۷۷-۱۹۸۳۵

مقدمه

مقایسه کیفیت اعمال جراحی با لپارسکوپ و لپاراتومی از مباحث معمول در گستره، توبکتومی می باشد.

Tetchworth نیز در مطالعه خود ارجحیتی را برای لپاراسکوپی در مقایسه با مینی لپاراتومی ذکر نکرده است (۹).

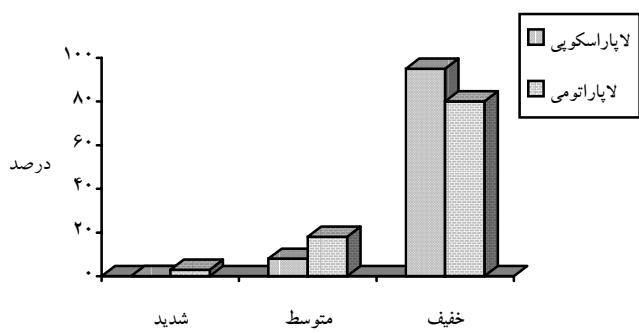
هدف از این مطالعه، مقایسه کیفیت اعمال لپاراسکوپی و عوارض زودرس پس از آن به عنوان تکنیک برتر در مقایسه با اعمال لپاراتومی می باشد که این مقایسه در افراد داوطلب توبکتومی انجام گرفت.

مواد و روشها

این تحقیق، مطالعه ای توصیفی، تحلیلی است که به طریقه آینده نگر انجام گرفته است. کل موارد توبکتومی ۱۱۲ نفر بودند و این تعداد بر اساس کل موارد انجام شده در ۳ سال در دو بیمارستان شریعتی و شهید مصطفی خمینی در شهر تهران گردآوری شده است. افراد مورد مطالعه خانمهای سالم با محدوده سنی ۴۵-۲۵ سال و حداقل صاحب دو فرزند می باشد و دارای هیچگونه بیماری زمینه ای نبوده و ^۱BMI زیر ۲۵ را دارا بودند با استفاده از اطلاعات موجود در پرسشنامه شامل وزن و قد با فرمول $\frac{\text{وزن (kg)}}{\text{قد (m)}}$ محاسبه گردید این افراد بطور تصادفی در دو گروه مورد مطالعه قرار گرفتند. گروه اول شامل ۵۳ نفر از افراد با لپاراسکوپی و با کلیپس و یا کوتلوله ای آنها مسدود گردید. گروه دوم ۵۹ نفر از روش لپاراتومی و با تکنیک پومروی استفاده شد. تقسیم افراد در دو گروه به طور یکسان و به صورت تصادفی بوده است. اعمال جراحی در دو گروه توسط یک تیم انجام گرفته است. و جمع آوری اطلاعات از طریق تکمیل پرسشنامه بوده و پیگیری افراد تحت عمل تا یک ماه پس از عمل با مراجعه منظم به درمانگاههای فوق ادامه داشته است. متغیرهای مورد مطالعه در این بررسی شامل مدت عمل، مدت بستره، دوره نقاشه، بروز عوارض در دو گروه فوق بوده است. نتایج بدست آمده با استفاده از نرم افزار SPSS با

بسیاری از مؤلفین عقیده دارند که تکنیک های لپاراسکوپی به علت محل برش کوچک، کاهش عفونتهای لگنی و دوره نقاشه کوتاهتر بر اعمال جراحی لپاراتومی ارجحیت دارد (۱) بعضی مطالعات دلائل ارجحیت لپاراسکوپی را به لپاراتومی پذیرش بیشتر توسط افراد، کاهش مدت عمل، کاهش زمان بستره و کاهش هزینه های تحملی به افراد می دانند همچنین استفاده از لپاراسکوپی به علت امکان مشاهده و انجام اعمال جراحی وسیع لگنی و شکمی با حداقل چسبندگی و ضایعه اهمیت فراوانی دارد (۲). علاوه بر این در بستن لوله ها با لپاراسکوپی برش محل عمل کمتر به چشم خورده و احتیاجی به محدود کردن فعالیت جنسی نیست. Daniel در بررسی خود زمان عمل را در بستن لوله، با لپاراسکوپ برابر یا کوتاهتر از عمل لپاراتومی ذکر کرده است (۳). این در حالی است که Taner در مطالعه خود مدت عمل را در لپاراسکوپی حدود ۱۲-۳۵ دقیقه ذکر نموده که تفاوت چندانی با مدت عمل ۱۵-۴۲ دقیقه در لپاراتومی ندارد (۴). در خصوص عوارض نیز مطالعات زیادی انجام شده است. شیوع عوارض در اعمال لپاراسکوپی ۲۸ مورد در هر ۱۰۰۰ نفر می باشد که این عوارض با افزایش تجربه جراح کاهش پیدا می کند. این عوارض شامل ضایعات عروقی، پارگی احشاء، عفونت، ضایعات الکتروسرژیکال، امبولی گاز و آمفیزم زیر جلدی و مدیاسیتال می باشد (۵) Haghess نشان داد که عوارض توبکتومی با لپاراسکوپی در مقایسه با توبکتومی با لپاراتومی کمتر است. اما حاملگی و شکست توبکتومی در لپاراسکوپی بیشتر می باشد (۷) هم چنین Humford در مطالعه خود عوارض توبکتومی را در لپاراسکوپی ۲ برابر لپاراتومی گزارش کرد. (۸).

۲- در بررسی مقدار خونریزی زمان عمل توبکتومی در گروههای روش لپاراسکوپی و لپاراتومی، مقایسه شد، میزان خونریزی بر اساس تخمین جراح و میزان گازهای مصرفی تخمین زده شد. بر اساس نتایج حاصل $18/5\%$ از افراد تحت عمل با روش لپاراتومی خونریزی متوسط تا شدید داشته اند در حالیکه این میزان در گروه با لپاراسکوپی حدود $6/2\%$ موارد است در نتیجه توبکتومی با روش لپاراسکوپ در مقایسه با لپاراتومی در زمان عمل با میزان خونریزی کمتری همراه است ($P<0/05$).
نمودار شماره ۲

نمودار شماره ۲- مقایسه میزان خونریزی در توبکتومی با روش لپاراسکوپی و لپاراتومی

۳- برای بررسی مدت بستری پس از توبکتومی گروههای زیر بررسی شدند: الف- نیاز به بستری به مدت ۱۲ ساعت، ب- نیاز به بستری به مدت ۱۲-۲۴ ساعت- ۳- نیاز به بستری بیش از ۲۴ ساعت. در بررسی نتایج نشان داده که حدود 78% افراد با روش لپاراسکوپی در ۱۲ ساعت اول قابل ترجیح می باشند. در حالیکه 63% از افراد با روش لپاراتومی $12-24$ ساعت پس از عمل قابلیت ترجیح داشته اند. لذا در بستن لوله ها با روش لپاراسکوپی مدت بستری پس از عمل کاهش می یابد ($P<0/05$).
نمودار شماره ۳

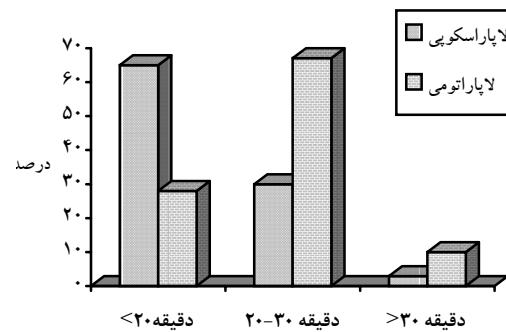
۴- در بررسی زمان برگشت به فعالیت روزمره، افراد بر اساس توانائی در طی ۳ روز، ۳-۷ روز و بیش از ۷ روز

استفاده از تست آماری Student's t-test تجزیه و تحلیل شد و بررسی ارتباط متغیرها با سطح معنی دار $P<0/05$ انجام گردید و نتایج بصورت جدول نشان داده شد.

نتایج

در این بررسی متغیرهای مدت عمل، میزان خونریزی، مدت بستری، عوارض زودرس و تعداد موارد بدون عارضه در دو گروه لپاراتومی و لپاراسکوپی تحت توبکتومی مقایسه شده اند که نتایج در ذیل ارائه می گردد. ۱- در مقایسه مدت عمل در دو گروه تقسیم بندی زیر بکار رفت: ۱- مدت عمل کمتر از 20 دقیقه، ۲- مدت عمل بین $20-30$ دقیقه، ۳- مدت عمل بیش از نیم ساعت. در بررسی یافته های فوق مدت عمل در گروه توبکتومی با لپاراسکوپی به طور معنی داری کوتاهتر از گروه لپاراتومی بوده است. همانطور که در جدول نشان داده شده 68% از افراد تحت توبکتومی با لپاراسکوپ مدت عمل کمتر از 20 دقیقه

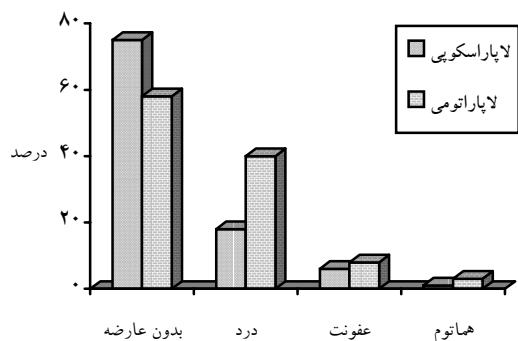
داشته اند در حالیکه این میزان در گروه لپاراتومی تنها 27% بوده است از طرفی تنها 3% افراد گروه تحت لپاراسکوپی مدت عمل بیش از نیم ساعت داشته اند اما در گروه لپاراتومی 64% مدت عمل $20-30$ دقیقه و 9% مدت عمل آنها بیش از نیم ساعت به طول انجامیده است.
($P<0/05$)
نمودار شماره ۱

نمودار شماره ۱- مقایسه مدت عمل در بستن لوله ها به روش لپاراسکوپی و روش لپاراتومی

ارتباط معنی داری وجود ندارد ($P > 0.05$). اما درد موضعی در گروه لپاراتومی بیش از گروه لپاراسکوپی مشاهده گردید (۲۷٪ در گروه لپاراتومی و ۱۶٪ در گروه لپاراسکوپی) لذا از نظر آماری ارتباط معنی داری بین استفاده از روش لپاراسکوپی و کاهش شیوع درد موضعی پس از عمل وجود دارد ($P < 0.05$). نمودار شماره ۵

شماره ۵

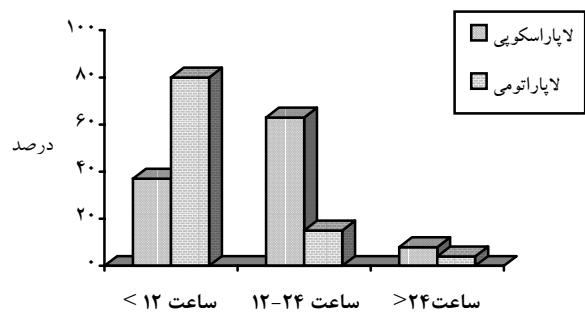

نمودار شماره ۵- مقایسه عوارض هفتاه اول پس از بستن لوله با روش لپاراتومی و لپاراسکوپی

ارزیابی عوارض پس از عمل نشان داد که ۷۵٪ موارد استفاده از لپاراسکوپی هیچ عارضه ای مشاهده نشده است. و در حالیکه در گروه با لپاراتومی ۴/۵٪ بدون عارضه بوده اند. بدین ترتیب ارتباط معنی داری بین روش توبکتومی و کاهش عوارض پس از عمل وجود دارد ($P < 0.01$).

بحث

در مطالعه ما مدت عمل، میزان خونریزی، مدت بستری و دوره نقاوت در گروه لپاراسکوپی کوتاهتر از گروه لپاراتومی بوده است و هم چنین مقایسه عوارض زودرس پس از عمل (شامل عفونت، درد موضعی، خونریزی و هماتوم نشان داد که بین شیوع عفونت، هماتوم، خونریزی پس از عمل و روش مورد استفاده

نمودار شماره ۳- مقایسه مدت بستری در بیمارستان در افراد تحت توبکتومی به دو روش لپاراسکوپی و لپاراتومی

پس از عمل به فعالیت عادی و روزمره خود بازگشته اند. نتایج پیگیری افراد تا یکماه پس از عمل نشان داد که بازگشت به فعالیت اولیه در گروه توبکتومی لپاراسکوپی در ۹۶٪ موارد قبل از ۷ روز به فعالیت عادی زندگی خود باز می گردند در حالیکه این میزان در گروه توبکتومی به روش لپاراتومی حدود ۶۸٪ بوده و در حدود ۳۲٪ موارد در گروه لپاراتومی دوره نقاوت بیش از ۷ روز به طول انجامیده نتیجاً ارتباط مستقیم بین روش توبکتومی با لپاراسکوپی و کاهش دوره نقاوت پس از عمل وجود دارد ($P < 0.05$). نمودار شماره ۴

نمودار شماره ۴- مقایسه مدت بازگشت به کار اولیه در لپاراسکوپی و لپاراتومی

- در مقایسه عوارض زودرس در دو گروه نشان داد که بین شیوع هماتوم و عفونت و با روش بستن لوله ها

لапاراسکوپی بسیار کمتر از اعمال لپاراتومی است (۱۲) بنابراین جمع بندی بررسی ها و شواهد قبلی و نتایج بررسی ما نشان میدهد که توبکتومی با استفاده از لپاراسکوپی به عنوان یک روش، مؤثر و کم عارضه قابل تأمل است. انجام اعمال جراحی مختلف توسط لپاراسکوپی در بسیاری از نقاط جهان انجام میشود و با توجه به توانایی فراوانی که این روش در مقایسه با روش های لپاراتومی برای انجام اعمال جراحی دارد و با توجه به کیفیت بهتر عمل با روش های لپاراسکوپی و نیز کاهش عوارض پس از عمل کاهش، مدت بستره، کاهش دوره نقاوت و نهایتاً کاهش هزینه های تحمیل به فرد و جامعه استفاده از این روش حائز اهمیت است. علاوه بر این بررسی عوارض دیررس ۶ ماهه و یکساله و همچنین مقایسه موارد شکست توبکتومی و حاملگی در دو گروه نکات مهمی است که باید در پژوهش های بعدی مورد بررسی قرار گیرد.

تقدیر و تشکر

از استاد ارجمند خانم دکتر صفدریان که مرا در این مطالعه راهنمای نمودند تشکر و قدردانی می گردد.

ارتباط محسوسی وجود ندارد اما درد موضعی در گروه لپاراسکوپی در مقایسه با گروه لپاراتومی کمتر بوده است هم چنین تعداد موارد بدون عارضه در روش لپاراسکوپی در مقایسه با روش لپاراتومی کمتر می باشد. در مطالعه Kuiler و همکارانش متوجه مدت عمل در به روش لپاراسکوپی به طور متوسط ۵ دقیقه کوتاهتر از روش لپاراتومی بود (۱۱). از طرف دیگر Levine کاهش ۶۹٪ در مدت بستره و هزینه و کاهش ۷۵٪ دوره نقاوت را در روش لپاراسکوپی نسبت به روش لپاراتومی نشان داد (۱۲). در واقع بعضی از افراد داوطلب توبکتومی با روش لپاراسکوپی پس از ۲۴ ساعت به فعالیت طبیعی خود بر میگردند در مطالعات قبلی بررسی عوارض نشان میدهد که چه در لپاراسکوپی و چه در لپاراتومی عوارض عمده نادر است اما عوارض مینور در لپاراسکوپی کمتر می باشد. بهر صورت بروز عوارض در هر دو گروه به تجربه جراح و استریل بودن وسائل مورد استفاده نیز بستگی دارد (۲) همچنین یکی از مهمترین مزایای لپاراسکوپی در مقایسه با لپاراتومی توانائی انجام اعمال جراحی مختلف با کمترین دستکاری شکمی است. مطالعات نشان میدهد که چسبندگی های پس از عمل، در روش های

References

1. Mccann M,Cole L. Laparascopy and minilapartomy, two major advances in female sterilization. Stud Fam Plann. 1980, 11:119.
2. Population Information program. Minilapartomy and laparascopy: safe, effective and widely used. John Hopkins university. Population Reports. 1985, c-9.
3. Chick PH, Frances M, Patterson PJ. A comprehensive review of female sterilization, tubal occlusion methods. Clin Reprod Fertility. 1985, 3:81.
4. Daniell JF: Operative laparascopy, Fertil Steril. 1995, 41:558-562.
5. Taner CE, Aban M,Yilmaz N,Senturk N, Toy E. Pomeroy tubal ligation by laparascopy and Minilapartomy. Adv Contracept. 1994, 10 (2):151-5.
6. Borten M. Laparoscopic complication prevention and Management Toronto B.C. Deeker Inc. 1986.
7. Chapron C, Dubaisson J.B. Complication of Laparascopy service, Chirurgie Gynéacologique. CHU cochin. Pari, France. Human Reproduction. 2000, (15). P33
8. Hughes G, Liston WA. Comparison between laparoscopic sterilization and tubal ligation. Br Med J. 1975, Sep, 13; 3(5984): 637-9
9. Mumford SD, Bhiwanid,wala PP, chi IC. Laparoscopic and minilapartomy female

- sterilization compared in 167 case. Lancet.
1980, 2(8203): 1060-70
10. letchworth AT, Kane JL, Noble AD.
Laparascopy or Minilaprtary for stetilization of
women. Obstet and Gynecol. 1980, 56,(1):119-
21
11. Kulier R, Boulvain M, Walker D, de Candolle
G, Compana A: Minilapartomy and endoscopic
techniques for tubal sterilization Cochrane
Database Syst Rev. 2000, (2): CD001328
12. Levine RL. Economic impact of Pelvicoscopic
surgery. J Rep Med. 1985, 30: 655-66
13. Murphy AA. Operative Laparascopy. Fertil
Steril. 1987, 47:6